

PROP DE VOSALTRES

Iniciem la Quaresma

Estimats diocesans:

El proper dia 22 els cristians celebren el Dimecres de Cendra, amb què donem pas al temps de la preparació per a la Pasqua. D'aquest temps en diem Quaresma. És un període en què prima la reflexió, la penitència i la mortificació; la conversió a una vida més autèntica marcada per l'estil i les paraules de Jesús a l'evangeli. Els dies previs a aquest esdeveniment assistim a l'anomenat carnaval. En alguns indrets s'inicia el dijous anterior i fins al dimarts immediat al mencionat Dimecres de Cendra. És un període en què la gent es mostra amb disfresses, amb molta música i tràfec als carrers i, en certa mesura, com una festa desenfrenada i de molt moviment social.

Davant el temps quaresmal que es concretava en privacions personals i alguna renúncia culinària i amb una llarga durada, quaranta dies, es va popularitzar la festa del carnaval, de curt període temporal, i com a contrapartida festiva i bulliciosa. Silenci i reflexió davant el guirigall.

Actualment, es parla molt dels dos períodes amb un perfil pròpiament ideològic. Sembla que la nostra societat s'ha acostumat a la polarització en tots els ordres de la vida. Contraposem de forma abusiva conceptes, realitats, actituds i valors. I una cosa encara pitjor, dividim grups de persones i els etiquetem amb excessiva facilitat. En aquest cas, sembla que parlar i viure el carnaval sigui efecte del progrés ininterromput i símptoma d'una llibertat sense límits; en canvi, parlar i viure la Quaresma sig-

nifica retrocés amb un marcat biaix de coacció i pèrdua de diversió. I no és del tot així. Els cristians afrontem la Quaresma amb un sentit profund de preparació i amb un intens sentiment de seguir millor a Jesucrist. Alguns participen del carnaval com una festa més i sense excessives connotacions trencadores amb la tradició cristiana. No direm que és tot igual en importància, però se segueix una tradició de segles.

Personalment, em sembla més adequat convidar a tothom a una valoració més positiva del temps de preparació per a la festa més important de l'any, que és la Pasqua. Hi ha constància que la Quaresma se celebrava ja a principis del segle IV a las regions d'Orient i passa a finals d'aquell mateix segle a les comunitats de l'Europa occidental. És una experiència eclesial molt antiga i, al llarg de la història, milions de creients han participat amb

total llibertat i amb efectes solidaris en el seu desenvolupament. Segur que ho han viscut amb alegria i amb autenticitat. Així ens ho han transmès a tots nosaltres encara que ara hàgim de lluitar contra certes adherències culturals i vanes rutines per a no desvirtuar el seu profund significat.

L'Església proposa tres virtuts que engloben la totalitat del ser creient: l'oració, el dejuni i l'abstinència i, per últim, l'almoina. Podeu imaginar que és molt profund a allò a què ens conviden i, si prescindim de la part més superficial d'aquestes realitats, acabarem acceptant que ens fan molt bé en la nostra maduració personal i el nostre creixement al

servei dels altres. L'oració exigeix una revisió constant de la nostra relació amb Déu, parlant i escoltant, deixant-nos orientar i participant de la seva santedat; el dejú i l'abstinència exigeix una clara motivació d'austeritat, de senzillesa de vida, de sobrietat en el menjar i en el beure, també que els aspectes materials no dominin sobre els espirituals que conformen una visió més equilibrada del procés humà; l'almoina ajuda a allunyar l'egoisme que corroeix el nostre interior i participa de les carències del proïsme amb qui es comparteix el millor de nosaltres mateixos.

Us prego que visqueu amb profunditat aquest temps tan especial de preparació interior.

Amb la meva benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Els joves es preparen per al Camí de Sant Jaume

Trenta-sis joves del bisbat de Lleida que aquest estiu faran el Camí de Sant Jaume es van reunir el passat 27 de gener per preparar-se per a aquesta experiència, en una reunió de treball i de lleure en què van rebre la visita del bisbe Salvador, que els va encoratjar a aprofitar tant la caminada com tot el procés previ de preparació per estar més a prop de Jesús. Els joves, entre altres coses, van analitzar

les cinc etapes que faran, corresponents al Camí francès de Sàrria i van aprendre a fer una motxilla perquè sigui còmoda i portin allò imprescindible.

D'altra banda, el dia 29 de gener es va fer la segona projecció de la temporada del Cinefòrum de Joves a l'Acadèmia Mariana amb la pel·lícula *Slumdog millionaire*. Després de la projecció hi va haver un debat entre els assistents i una xocolatada.

CERCA DE VOSOTROS

Iniciamos la Cuaresma

Queridos diocesanos:

El próximo día 22 celebramos los cristianos el Miércoles de Ceniza con el que damos paso al tiempo de la preparación para la Pascua. A este tiempo lo llamamos Cuaresma. Es un período en el que prima la reflexión, la penitencia y la mortificación; la conversión a una vida más auténtica marcada por el estilo y las palabras de Jesús en el evangelio. Los días previos a este acontecimiento asistimos al llamado carnaval. En algunos lugares se empieza el jueves anterior hasta el martes inmediato al mencionado Miércoles de Ceniza. Es un período en el que las gentes se muestran con disfraces, con mucha música y ajeteo callejero y, en cierta medida, como una fiesta desenfadada y de mucho movimiento social.

Ante el tiempo cuaresmal, que se concretaba en privaciones personales y alguna renuncia culinaria y con una larga duración, cuarenta días, se popularizó la fiesta del carnaval, de corto período temporal y como contrapartida festiva y bulliciosa. Silencio y reflexión ante algarabía.

En la actualidad se habla mucho de ambos períodos con un perfil propiamente ideológico. Parece que nuestra sociedad se ha acostumbrado a la polarización en todos los órdenes de la vida. Contraponemos de modo abusivo conceptos, realidades, actitudes y valores. Y lo que es peor, dividimos grupos de personas y los etiquetamos con excesiva facilidad. En este caso, parece que hablar y vivir el carnaval es efecto del progreso ininterrumpido y síntoma de una libertad sin límites; en cambio, hablar y vivir la Cuaresma significa retroceso, con un marcado sesgo de coacción y pérdida de diversión. Y no es del todo así. Los cristianos afrontamos la Cuaresma con un sentido profundo de preparación y con intenso sentimiento de seguir mejor a Jesucristo. Algunos participan del carnaval como una fiesta más y sin excesivas connotaciones rompedoras con la tradición cristiana. No diremos que es todo igual en importancia, pero se sigue una tradición de siglos.

Personalmente, me parece más adecuado invitar a todos a una valoración más positiva del tiempo de preparación para la fiesta más importante del año que es la Pascua. Hay constancia que la Cuaresma se celebraba ya a principios del siglo IV en las regiones de Oriente y pasa a finales de ese mismo siglo a las comunidades de la Europa occidental. Es una experiencia eclesial muy antigua y, a lo largo de la historia, millones de creyentes han participado con entera libertad y con efectos solidarios en su desarrollo. Seguro que lo han vivido con alegría y con autenticidad. Así nos lo han transmitido a todos nosotros aunque ahora tengamos que luchar contra ciertas adherencias culturales y vanas rutinas para no desvirtuar su profundo significado.

La Iglesia propone tres virtudes que engloban la totalidad del ser creyente: la oración, el ayuno y la abstinencia y, por último, la limosna. Podéis imaginar que es muy profundo a lo que nos invitan y, si prescindimos de la parte más superficial de estas realidades, acabaremos aceptando que nos hacen mucho bien para nuestra maduración personal y nuestro crecimiento al servicio de los demás. La oración exige una revisión constante de nuestra relación con Dios, hablando y escuchando, dejándonos orientar y participando de su santidad; el ayuno y la abstinencia exige una clara motivación de austeridad, de sencillez de vida, de sobriedad en la comida y en la bebida, también que los aspectos materiales no dominen sobre los espirituales que conforman una visión más equilibrada del proceso humano; la limosna ayuda a alejar el egoísmo que corroe nuestro interior y participa de las carencias del prójimo con quien se comparte lo mejor de nosotros mismos.

Os ruego que viváis con profundidad este tiempo tan especial de preparación interior.

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Catequesi per a adults sobre el baptisme

El bisbe Salvador va dirigir, el passat 27 de gener, una sessió de catequesi per a adults centrada en el baptisme del Senyor i en el baptis-

me cristià. La trobada, que es va fer a la capella de la Casa de l'Església, forma part de la preparació per a persones adultes que volen rebre els sagraments d'Iniciació Cristiana (Baptisme, Primera Comunió i Confirmació), i és la primera que es fa aquest curs 2022-2023.

Aquestes trobades, que tenen la finalitat d'ajudar els catecúmens a trobar-se entre ells i a fer-los compartir un espai formatiu, tenen l'horitzó en el IV Diumenge de Pasqua, quan rebran els sagraments a la Catedral de Lleida.

150 anys de les Germanetes dels Ancians Desemparats

La Llar de Santa Teresa Jornet de les Germanetes dels Ancians Desemparats d'Aitona va celebrar, el passat 27 de gener, els 150 anys de la fundació de la Congregació de les Germanetes, que tingué lloc el 1873 de la mà del sacerdot Saturnino López Novoa, amb l'ajuda de la santa aitonenca. Els residents de la Llar, el personal que els atén i les germanes que integren l'orde a Aitona van compartir una eucaristia presidida pel bisbe Salvador.

La Parròquia de Santa Teresa Jornet també va celebrar l'efemèride i els 49 anys de la canonització

de la santa a mans del papa sant Pau VI, amb una eucaristia presidida per Mn. Víctor Martínez.

Celebració a Lleida de sant Sebastià del Pont de Suert

Com ja és costum, el darrer dissabte de gener es va celebrar al Santuari de Santa Teresina de Lleida, la missa en honor a sant Sebastià. La celebració l'organitzen cada any els Amics de Sant Sebastià a Lleida, que commemoren a la capital del Segrià la festa del Pont de Suert, capital de

l'Alta Ribagorça. El bisbe Salvador va presidir l'eucaristia, concelebrada per Mn. Àngel Escales, Mn. Casildo Rodríguez i el prior de la comunitat de Carmelites Descalços de Lleida. A la celebració hi van participar unes 60 persones, entre elles l'alcalde del Pont de Suert, José Antonio Troguet.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «Estimats joves, en un món on no falten escàndols, guerres, injustícies, destrucció de l'ambient, indiferència cap

als més febles, decepcions causades pels qui haurien de donar exemple, vosaltres sou la resposta, perquè el futur és a les vostres mans» (30 de juliol).

@Pontifex_es: «Acumular béns materials no és suficient per a viure bé, perquè —diu Jesús— la vida no depèn del que es posseeix (Lc 12,15). En canvi, depèn de les bones relacions: amb Déu, amb els altres i també amb els que tenen menys» (31 de juliol).

@Pontifex_es: «Continuem resant pel poble ucraïnès, agredit i martiritzat, demanant a Déu que l'alliberi del flagel de la guerra. L'única cosa raonable seria parar i negociar. Que la saviesa inspiri passos concrets de pau» (31 de juliol).

@Pontifex_es: «Jesús, el Bon Pastor, ens cuida perquè ens estima de veritat. A nosaltres, pastors de l'Església, se'ns demana la mateixa generositat en el pasturatge del ramat, perquè es manifesti la preocupació de Jesús per tots i la seva compassió per les ferides de cadascun» (4 d'agost).

Arrels Sant Ignasi emprèn la reforma de pisos

La campanya buscava recaptar fons per destinar-los a millorar les condicions dels habitatges dels quals disposen fent petites reformes, canviant el mobiliari, renovant alguns electrodomèstics... Una vegada finalitzada la campanya, s'han prioritzat les necessitats detectades de cadascun dels pisos, tenint en compte quines són les més urgents. Una de les primeres accions ha estat pintar un dels pisos de suport. També s'ha començat a plantejar la reforma de la cuina del pis de la comunitat terapèutica on viuen vuit usuaris.

Actualment hi ha 21 persones vivint en habitatges de l'entitat, el que resulta una tasca de manteniment important per a la Fundació. Gràcies a les aportacions que ha rebut Arrels Sant Ignasi, és possible la dignificació d'alguns dels habitatges i, per tant, la vida d'aquelles persones que més ho necessiten.

El dret a un habitatge adequat és un dret humà, però també cal sumar-hi el suport i el caliu de cada veí. Les persones en situació de carrer, sense sostre, són l'expressió més clara de la vulneració del dret humà a l'habitatge.

La Fundació Arrels Sant Ignasi va finalitzar la campanya «Moblem una llar, moblem una vida», el passat 31 de desembre, assolint els 7.000 € que tenia com a objectiu.

Festes a la Sagrada Família, dels comerciants i dels advocats

El Col·legi de la Sagrada Família va celebrar una eucaristia a la Parròquia del Carme en honor a la seva fundadora, la beata Anna Maria Janer Anglarill, presidida per Mn. Jaume Pons i amb la participació de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell, la direcció, el professorat i l'alumnat d'ESO i Educació Primària del col·legi.

Per la seva part, l'Església de Sant Pere ha celebrat la festa de la Mare de Déu de l'Arcada, patrona dels comerciants i veïns del carrer Major i de la plaça de la Paeria de Lleida, amb una eucaristia presidida per Mn. Jaume Pedrós, i amb l'assistència de la presidenta de l'Associació de Comerciants.

Per últim, els advocats de Lleida van celebrar el 27 de gener el seu

patró, sant Raimon de Penyafort, amb una missa presidida pel bis-

be Salvador a la Parròquia de Sant Joan.

REFLEXIONS

Davant el sagrari

Té vint-i-dos anys. Està acabant els estudis del grau de Farmàcia. Fa uns quants dies que, davant el sagrari de la parròquia, la seva pregària dona voltes a un mateix tema: «Jesús posa llum en el meu discerniment i generositat en la meua decisió. Saps que sempre he pensat que quan estigués acabant la carrera pensaria, seriosament, en el matrimoni. Fins i tot, fa uns mesos que estic mig enamorat, com a mínim, encara que en silenci, d'una companya de la facultat. També és cert que, des que vaig fer exercicis espirituals, sovint ressona en el meu interior la interpel·lació que hi vaig sentir i que es manté viva: "Vine i segueix-me!". Per què no, sacerdot? És la resposta a la meua pregunta en aquells dies de pregària: Senyor, què vols que faci? Mostra'm què esperes de mi!

És ben cert que en alguns moments penso que són cabòries meves, o no. També és cert que vull seguir Jesús en la meua vida, passar per la vida fent el bé, com Ell. "Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el va ungir amb l'Esperit Sant i amb poder, i com va passar fent el bé i guarint tots els oprimits pel diable, perquè Déu era amb ell" (Ac 10,38). Penso que intueixo el camí, però en certs moments em fa por. És per tota la vida, he de renunciar a coses bones que també són de Déu. Ell passa i torna a passar per la meua vida. Vull posar-me a les seves mans, confiadament. Seguir Jesús i els seus ensenyaments, deixar-me portar per la força de l'Esperit. Sento que alguns joves han de continuar el servei a la comunitat cristiana com a preveres, celebrant l'eucaristia, administrant els sacraments, predicant la Paraula. Servir l'Església, lloar Déu Pare, seguint Jesús, amb la força de l'Esperit! Acceptar aquesta crida, aquest do, encara que en certs moments sento que em depassa i em supera. Per què no jo?

Ho he parlat amb el sacerdot que m'acompanya. Em recomana que pregui, demanant llum, amb despreniment, buscant la voluntat del Pare, disposat a seguir-la. "Feliç tu, fidel del Senyor, que vius seguint els seus camins" (Sl 128,1). Em continua costant, seguiré demanant llum, agenollant-me davant la grandesa del seu amor. Penso que la meua vida ha de ser pels altres, viscuda procurant fer el bé, com Jesús. Ell m'ajudarà a discernir-ho!».

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

20. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Sir 1,1-10 / Sl 92 / Mc 9,14-29]. Sants Nemesi i Potami, mrs.; sant Eleuteri (s. V), bisbe; santa Amada, rel.; beat Maurici Proeta, agustinià, de Castelló d'Empúries; sants Francesc i Jacinta Marto (Fàtima).

21. ■ Dimarts [Sir 2,1-13 / Sl 36 / Mc 9,30-37]. Sant Pere Damià (1007-1072), bisbe d'Ostia i dr. de l'Església, card.; sant Claudi, mr.; sant Dositeu,

monjo. Festa de la Misteriosa Llum de Manresa.

22. ■ Dimecres (lit. hores: 4a setm.) [Jl 2,12-18 / Sl 50 / 2Co 5,20-6,2 / Mt 6,1-6.16-18]. **Dimecres de Cendra.** Càtedra de Sant Pere, apòstol, celebrada a Roma des del s. IV; santa Margarida de Cortona, rel.

23. ■ Dijous [Dt 30,15-20 / Sl 1 / Lc 9,22-25]. Sant Policarp, bisbe d'Es-mirna i mr. (s. II), deixeble dels apòstols;

santa Marta d'Astorga, vg. i mr.; beata Rafaela de Ibarra, mare de família, de Bilbao.

24. ■ Divendres [Is 58,1-9a / Sl 50 / Mt 9,14-15]. Sant Modest (s. V), bisbe de Trèveris; sant Sergi, monjo i mr. (304); santa Primitiva, vg.; sant Edilbert, laic; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemésí.

25. ■ Dissabte [Is 58,9b-14 / Sl 85 / Lc 5,27-32]. Sant Cesari (s. IV), metge,

germà de Gregori Nacianzè; sant Valeri (†695), ermità d'Astorga; beat Sebastià d'Aparicio, rel.

26. ■ Diumenge vinent, I de Quaresma (lit. hores: 1a setm.) [Gn 2,7-9;3,1-7 / Sl 50 / Rm 5,12-19 (o bé, més breu: Rm 5,12.17-19) / Mt 4,1-11]. Sant Nèstor, mr.; sant Alexandre, bisbe; sant Porfiri (†421), bisbe de Gaza. Sant Feliu de Llobregat: santa Paula Montal, vg., d'Arrenys de Mar, fund. escolàpies (SchP).

Diumenge VII de durant l'any (A)

COMENTARI

«Estimeu els enemics»

Segurament que una de les coses que ens costa més a tots és perdonar i no diguem si que del que es tracta és de perdonar els enemics. Podríem dir que és la pedra de toc de l'autenticitat de la nostra fe cristiana. Jesús comença recordant que el cristià mai no ha de tornar mal per mal, sinó bé per mal. La norma que hi havia era que es podia fer a l'altre el mal que n'havia rebut, però no més: per això *ull per ull, dent per dent*. La finalitat era evitar l'augment de violència. Però Jesús diu: *No us hi torneu, contra els qui us fan mal*. Més encara. El seu seguidor ha de ser tan generós que dona a l'altre molt més del que demana, amb una generositat total: *Dona a tothom qui et demani*, sigui qui sigui, *no et desentenguis del qui et vol manllevar*, atent sempre a la necessitat del germà. I ara Jesús ja encara l'amor a l'enemic. La norma era estimar els altres i això suposava no estimar els enemics, però Jesús corregeix: *Estimeu els enemics, pregueu per aquells que us persegueixen*. Preguar pels enemics ja pot ser un primer pas per estimar-los. És evident que el perdó és una gran eina per a la pau de les persones, de qui perdona i de qui és perdonat, però nosaltres ho fem sobretot mirant el nostre Pare: *Fa sortir el sol sobre bons i dolents i fa ploure sobre justos i injustos*. Perdonant els enemics demostrem que *som fills del Pare del cel*. Ja l'AT anava en aquesta línia: *No et vengis ni guardis rancúnia contra ningú del teu poble. Estima els altres com a tu mateix. No tinguis malícia als teus germans*. No s'arriba encara a l'amor als enemics, als estranys, als forasters. I així seguim la santedat de Déu: *Sigueu sants perquè jo el vostre Déu soc sant*. Actuar així és arribar a ser savi de veritat, perquè *si entre vosaltres algú es té per savi segons la saviesa del món present que es faci ignorant perquè davant de Déu la saviesa d'aquest món és ignorància*, diu sant Pau. Estimar tothom, perdonar els enemics, tornar bé per mal no és fàcil, però és el camí de Jesús, és el que ens fa realment fills del nostre Pare Déu.

► Lectura del llibre del Levític (Lv 19,1-2.17-18)

El Senyor digué a Moisès: «Digues a tota la comunitat dels israelites: sigueu sants, perquè jo, el Senyor, el vostre Déu, soc sant. No tinguis malícia als teus germans dins el teu cor. Reprèn els altres, si cal; així no et faràs responsable del seu pecat. No et vengis ni guardis rancúnia contra ningú del teu poble. Estima els altres com a tu mateix. Jo soc el Senyor.»

► Salm responsorial (102)

R. *El Senyor és compassiu i benigne.*

Beneeix el Senyor, ànima meva, / del fons del cor beneeix el seu sant nom. / Beneeix el Senyor, ànima meva, / no t'oblidis dels seus favors. R.

Ell et perdona les culpes / i et guareix de tota malaltia; / rescata de la mort la teva vida / i et sacia d'amor entranyable. R.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, ric en l'amor. / No ens castiga els pecats com mereixíem, / no ens paga com deuria les nostres culpes. R.

Llença les nostres culpes lluny de nosaltres / com l'Orient és lluny de l'Occident. / Com un pare s'apiada dels fills, / el Senyor s'apiada dels fidels. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 3,16-23)

Germans, ¿no sabeu que sou un temple de Déu i que l'Esperit de Déu habita en vosaltres? Si algú profana el temple de Déu, Déu li'n demanarà compte, perquè el temple de Déu és sagrat, i aquest temple sou vosaltres. Que ningú no s'enganyi ell mateix. Si entre vosaltres algú es té per savi segons la saviesa del món present, que es faci ignorant, per poder arribar a ser savi de veritat. Perquè, davant de Déu, la saviesa d'aquest món és ignorància. L'Escriptura diu: «Fa caure els savis en els seus propis parany.» I també: «El Senyor sap què valen els pensaments dels savis: no s'aguanten més que el fum.» Per tant, que ningú no es gloriï de ser seguidor de cap home. Tot és vostre: Pau, Apol·ló, Quefes, el món, la vida, la mort, el present, el futur. Tot és vostre, però vosaltres sou de Crist, i Crist és de Déu.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 5,38-48)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Ja sabeu que, als antics, els van dir: "Ull per ull, dent per dent." Doncs jo us dic: No us hi torneu, contra els qui us fan mal. Si algú et pega a la galta dreta, para-li també l'altra. Si algú et vol posar un plet per quedar-se el teu vestit, dona-li també el mantell. Si algú t'oblige a portar una càrrega un quart d'hora de camí, porta-li mitja hora. Dona a tothom qui et demani, no et desentenguis del qui et vol manllevar. Ja sabeu que van dir: "Estima els altres", però no els enemics. Doncs jo us dic: Estimeu els enemics, pregueu per aquells que us persegueixen. Així sereu fills del vostre Pare del cel: ell fa sortir el sol sobre bons i dolents, i fa ploure sobre justos i injustos. Perquè si estimeu només els qui us estimen, quina recompensa mereixeu? Els publicans, no fan també el mateix? I si només saluteu els germans, què feu d'extraordinari? Els pagans, no fan també el mateix? Sigueu bons del tot, com ho és el vostre Pare celestial.»

► Lectura del libro del Levítico (Lev 19,1-2.17-18)

El Señor habló así a Moisés: «Di a la comunidad de los hijos de Israel: "Sed santos, porque yo, el Señor, vuestro Dios, soy santo. No odiarás de corazón a tu hermano, pero reprenderás a tu prójimo, para que no cargues tú con su pecado. No te vengarás de los hijos de tu pueblo ni les guardarás rencor, sino que amarás a tu prójimo como a ti mismo. Yo soy el Señor".»

► Salmo responsorial (102)

R. *El Señor es compasivo y misericordioso.*

Bendice, alma mía, al Señor, / y todo mi ser a su santo nombre. / Bendice, alma mía, al Señor, / y no olvides sus beneficios. R.

Él perdona todas tus culpas / y cura todas tus enfermedades; / él rescata tu vida de la fosa, / y te colma de gracia y de ternura. R.

El Señor es compasivo y misericordioso, / lento a la ira y rico en clemencia. / No nos trata como merecen nuestros pecados / ni nos paga según nuestras culpas. R.

Como dista el oriente del ocaso, / así aleja de nosotros nuestros delitos. / Como un padre siente ternura por sus hijos, / siente el Señor ternura por los que lo temen. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 3,16-23)

Hermanos:

¿No sabéis que sois templo de Dios y que el Espíritu de Dios habita en vosotros? Si alguno destruye el templo de Dios, Dios lo destruirá a él; porque el templo de Dios es santo: y ese templo sois vosotros. Que nadie se engañe. Si alguno de vosotros se cree sabio en este mundo, que se haga necio para llegar a ser sabio. Porque la sabiduría de este mundo es necedad ante Dios, como está escrito: «Él caza a los sabios en su astucia.» Y también: «El Señor penetra los pensamientos de los sabios y conoce que son vanos.» Así, pues, que nadie se gloríe en los hombres, pues todo es vuestro: Pablo, Apolo, Cefas, el mundo, la vida, la muerte, lo presente, lo futuro. Todo es vuestro, vosotros de Cristo, y Cristo de Dios.

► Lectura del Santo Evangelio según san Mateo (Mt 5,38-48)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Habéis oído que se dijo: "Ojo por ojo, diente por diente". Pero yo os digo: no hagáis frente al que os agravia. Al contrario, si uno te abofetea en la mejilla derecha, preséntale la otra; al que quiera ponerte pleito para quitarte la túnica; dale también el manto; a quien te requiera para caminar una milla, acompañañale dos; a quien te pide, dale, y al que te pide prestado, no lo rehúyas. Habéis oído que se dijo: "Amarás a tu prójimo y aborrecerás a tu enemigo". Pero yo os digo: amad a vuestros enemigos, y rezad por los que os persiguen, para que seáis hijos de vuestro Padre celestial, que hace salir su sol sobre malos y buenos, y manda la lluvia a justos e injustos. Porque, si amáis a los que os aman, ¿qué premio tendréis? ¿No hacen lo mismo también los publicanos? Y, si saludáis sólo a vuestros hermanos, ¿qué hacéis de extraordinario? ¿No hacen lo mismo también los gentiles? Por tanto, sed perfectos, como vuestro Padre celestial es perfecto.»